

medført Rettigheder for den lave Invaliditetsgrad, som nu ikke findes i det private Lovforslag, der foreligger her. Men vi maatte tilføje i Betænkningen — og jeg var med til at redigere det sammen med Ordføreren —, at vi havde „frafaldet dette af Hensyn til ikke at lægge Loven Hindringer i Vejen, idet det med Styrke er fremhævet fra anden Side“ — ærede Medlemmer vil kunne tænke sig, hvilken den anden Side er — „at Forsikringen mod disse Sygdomme naturligt hørte hjemme i en Lov om Invaliditetsforsikring eller i en Lov om kroniske Sygdomme“. Med andre Ord: Hvad den højtærede Indenrigsminister har sagt her i Løbet af dette Møde og for øvrigt ogsaa i tidligere Møder, staar i den nøjeste og mest direkte Forbindelse og Kontinuitet med den Opfattelse, som det radikale Parti har haft lige fra den Tid, da jeg havde den Ære at være Ordfører i 1912–13 overfor den daværende højtærede Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), med hvem jeg jo brød mangan en Lansé i de Dage, indtil den Dag i Dag.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Jeg synes, at det ærede Medlem, der nu talte (Ivar Berendsen), har været endnu mere paapasselig, end man med Rimelighed kan forlange, thi han har hørt et Angreb, som slet ikke er blevet rettet. Jeg har slet ikke rettet noget Angreb paa det radikale Partis Ordfører med Hensyn til hans Stilling til Ulykkesforsikringsloven, og naar det ærede Medlem fremfører, at dette Spørgsmaal skal løses som et Invaliditetsspørgsmaal, kan jeg kun glæde mig over, at baade det ærede Medlem fra Saksøbing og det ærede Medlem, som nu talte, allerede paa det Tidspunkt var kommet til fuldkommen Klarhed over, at Spørgsmaalet ikke kunde løses som et Erhvervssygdomsforsikrings-spørgsmaal, men maatte løses som et almindeligt Invaliditetsforsikrings-spørgsmaal.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) sagde, at der tiltrængtes fra Vælgerne en Forespørgsel til det radikale Partis Medlemmer paa Valgtribunen om deres Stilling til dette Spørgsmaal. Det behøves ingenlunde, thi Partiet er enstemmigt traadt ind for, hvad jeg sammen med det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) har

været Ordfører for her, Princippet en vederlagsfri Understøttelse i Tilfælde af Alderdom og Invaliditet. Enhver ved, at saadan er Forholdet. Derimod er der alvorlig Grund til at spørge Venstre om dets Stilling, fordi man har erkendt, at Venstre staar paa to forskellige eller maa-ske tre forskellige Standpunkter. Der er det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), som vil have en Tvangsforsikring mod baade Invaliditet og Alderdom, det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), som vil bevare Alderdomsunderstøttelsen, men for Invaliditetens Vedkommende tænker sig Muligheden af at gaa Forsikringsvejen, men for øvrigt ikke har angivet, om han vil gaa den med den Hensigt at lægge en Byrde paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen eller vil gøre ogsaa denne Ydelse vederlagsfri; og endelig maa-ske en tredje Del af Venstre, som jeg haaber ikke er for ringe, som slutter sig ganske til det Standpunkt, vi staar paa, at baade Invaliditets- og Alderdomsforsikringen skal være vederlagsfri.

Formanden: Der er endnu to Medlemmer, der har bedt om Ordet for korte Bemærkninger. Men dermed maa vi kunne afslutte Rækken af korte Bemærkninger.

Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Det var ikke min Tanke at ville væрге vort Partis Ordfører eller vort Parti mod noget Angreb fra det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange). Min Tanke var at oplyse det rent historiske, at det radikale Parti, ogsaa forinden Tillæget til Odense-Programmet, som er et særligt Arbejdsprogram, var blevet vedtaget, har staaet paa det Standpunkt, at vi ønskede Invaliditetsforsikringen gjort vederlagsfri. Men naar det ærede Medlem fra Odder saa tilføjer, at vi altsaa var kommet paa det rene med, at det hørte hen paa en særlig Lov, var det jo ikke det, jeg sagde. Jeg oplæste, at vi havde givet efter for et Tryk fra anden Side, vi vedblev at mene — saa bestemt, at vi ønskede det ind i Betænkningen —, at det rette havde været, at Erhvervssygdommene var kommet med paa denne Lov, men vi ønskede ikke at lægge den vigtige Ulykkesforsikringslov Hindringer i Vejen, og da det fra anden Side med saa stor Styrke blev hævdet, at Erhvervssygdommene skulde paa en særlig Lov, mente vi, at det ikke kunde lykkes at faa det ind